

omfang taget i anvendelse. Det er imidlertid ikke fundet tilfredsstillende at skulle anvende benådningsinstitutionen, idet ministeriets opfattelse har været, at de sidste 20 års erfaringer har peget i retning af et videre naturligt område for prøveløsladelsen end forudsat ved straffelovens vedtagelse.

Det bestemmes derfor nu, at prøveløsladelse skal kunne finde sted, når fangen har udstået *halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder*. Prøveløsladelse på dette tidspunkt er dog *betinget af, at løsladelsen efter de foreliggende oplysninger, herunder anstaltens udtalelser om fangen, må anses for begrundet i det enkelte tilfælde*. Det bemærkes, at denne bestemmelse efter forslaget *ikke skal træde i stedet for, men supplere den gældende bestemmelse om prøveløsladelse i § 38, stk. 1, der forudsættes bevaret som straffelovens hovedregel om prøveløsladelse*. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er alene at åbne en mulighed for, når forholdene i det enkelte tilfælde positivt taler derfor, at løslade på prøve på et tidligere tidspunkt, end bestemmelsen i § 38, stk. 1, tillader.

Løsladelse på prøve i medfør af den nye bestemmelse vil ikke komme i betragtning, medmindre de forudsætninger er tilstede, som iøvrigt er opstillet i stk. 2 for løsladelse på prøve efter stk. 1.

Lovforslagets bemærkninger indeholder iøvrigt nogle statistiske oplysninger til belysning af spørgsmålet.

Ved § 3 ændres reglerne vedrørende *ungdomsfængsel* bl. a. gennem tilføjelse af et nyt stk. 5 til straffelovens § 42. Det nye stykke har følgende ordlyd:

„Rejses tiltale mod den løsladte for et strafbart forhold, indhentes en udtalelse fra fængselsnævnet om, hvorvidt domfældelse for det pågældende forhold vil medføre genindsættelse. Såfremt dette er tilfældet, kan retten med anklagemyndighedens samtykke ved dommen indskrænke sig til at afgøre skyldspørgsmålet.“

Efter straffelovens § 42, stk. 4, kan den, der er løsladt fra *ungdomsfængsel, genindsættes ved fængselsnævnets bestemmelse*, hvis han i den af fængselsnævnet fastsatte prøvetid overtræder de foreskrevne vilkår, derunder hvis han gør sig skyldig i ny forbrydelse. Såfremt han ikke aflægger uforbeholden tilståelse om det nye forhold, må man imidlertid *rejse tiltale for ved en dom at få skyldspørgsmålet afgjort, før genindsættelse besluttes*. Efter de hidtil gældende regler *må retten ved en fældende dom fastsætte en straf eller anden sanktion for det nye forhold*. Fuldbyrnelsen af en sådan dom *kan være skadelig for den behandling, som efter genindsættelse skal fortsættes i ungdomsfængslet*, og man har derfor i sådanne tilfælde måttet søge den fastsatte straf